

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și tirbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dnl Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Decadența „liberalismului”.

(a) În cealaltă jumătate a monarhiei noastre se petrec evenimente și transformări, cari nu vor întârzia să-și așeze urmările asupra monarhiei întregi, și prin urmare și asupra jumătății noastre transleithanice. Se cuvine dar să le urmărim și noi cu toată atențiunea.

Nota situației dincolo o dau cele două întâmplări mai recente: biruința deservită a antisemiților în alegerile comunale din Viena și numirea ministrului Baden.

Deși răsar pe diferite terenuri ale vieții publice, aceste două evenimente au comună o capitală însușire: sunt consecuențele unui și aceluiași curent, foarte puternic astăzi în Austria. Înțelegem decadența și discreditarea așa numitului „liberalism”.

Dela 1868 încoace Viena a fost neîntrerupt administrată și dominată de partidul liberal jidano-german. Până acum, pe-o 2—3 ani s'ar fi părut o nebușie să fi încercat cineva a lua moștenirea acestui puternic partid, susținut de capitalismul ovrlesc și de totalitatea presei, aflătoare aproape fără excepție în mâinile jidano-liberalilor. Cei câțiva antisemiți, curagioși și energici, însă slabi și puțin la număr, erau, la începutul acțiunii lor, huiduiți și luați în bătaie de joc, tratați de nebuni sau șarlatani, și nici prietenii lor cei mai buni n'ar fi îndrăznit să spere în victoria lor atât de apropiată.

Și cu toate acestea au învins! Va fi biruința lor și rezultatul zelului și tăriei și științei lor Dr. Lueger și a celorlalți conducători; va fi contribuit și dușmănia poporației vieneze contra Ovrelor exploatare de popoare și acumulatori de capitaluri, dar fără îndoială acestea n'ar fi fost de ajuns pentru ca Viena întreagă să se arunce formal în brațele antisemiților, dacă nu mai era un al treilea moment la mijloc: nemulțumirea și disprețul general față de ideile și deprinderile politice ale partidului „liberal”.

Cam tot din aceeași pricină s'a spart și vestita coaliție, din care a ieșit ministrul Windischgrätz. Tot pretențiile asupra celor ale liberalilor i'a adus în conflict cu celelalte partide din coaliție și au pregătit venirea ministrului Baden.

Cum se vor desvolta în viitor lucrurile, nu se poate încă ști. Viitorul va arăta, dacă antisemiții vor ști să se mențină în fruntea comunei vieneze cu aceeași dibăcie, cu care și-au cucerit majoritatea de două treimi a voturilor. Viitorul va arăta, dacă locurile mai înalte le va lăsa comuna în administrație, conform dreptului ce li-l garantează constituția, sau se va continua starea actuală de administrație anticonstituțională, după-cum o pretind și în parte o și speră jidano-liberalii.

Tot o taină a viitorului este, deocamdată, și programul, cu care contele Benckowitz ia în mână frâiele guvernului austriac. Până acum numai atâtă știm despre acest ministru, că șeful său nu este om de partid și nu din încrederea parlamentului, ci dintr'a împăratului a venit în fruntea guvernului. Asemenea și colegii săi, nici unul nu este parlamentar, nici unul nu reprezintă vre-o grupă din consiliul imperial, ci cu toții sunt bărbați cari din birourile de funcționari s'au urcat în fotoliurile de miniștri.

În vederea căror misiuni specia le a chemat M. Sa acest adevărat *Beamtenministerium* la putere, se va vedea în curând, după-ce se vor pune pe lucru.

Dar atâtă putem concluda deja de pe acum, că după-cum stau astăzi lucrurile în Austria, multă apă va mai trece pe Dunăre, până când liberalii austriaci se vor mai apropia de putere.

Deși nu sîntem retrograzi, ci mai virtos luptăm și noi pentru asigurarea și dezvoltarea libertăților publice, totuși avem cuvinte de a ne bucura de această derută a liberalismului austriac. Și ne bucurăm mai înainte, pentru-că compania semită și filosemită, care se numește liberală, în fond numai liberală nu e. Liberalismul ei se împacă perfect cu aspirarea și desnaționalizarea popoarelor și în cele din urmă numai la o singură libertate aspiră: la libertatea celui care de a exploata și a înghiți pe cel mai slab.

Acest pseudo-liberalism a adus deja destule desastre asupra monarhiei și este timpul suprem, ca să fie aruncat în cabinetul de monstruoșități, alături de feudalismul, cu persecuțiile religioase și cu celelalte aberații sociale ale trecutului.

Ne bucurăm mai departe deruta liberalilor austriaci, pentru-că, date fiind intemele legături organice dintre cele două jumătăți ale monarhiei, este imposibil ca cele-ce se petrec în Austria să nu influențeze dezvoltarea lucrurilor dela noi.

Și în Ungaria dualismul despotice și intolerant al Ovrelor și filosemiților nenoroceste țeara dela 1867 într'una, spre durerea tuturor și spre bucuria exclusivă a Jidanilor. De aceea pentru Jidanii și pentru liberalii din toată monarhia, Ungaria este Țeara făgăduințelor și liberalismul unguresc este ridicat până la al nouălea cer.

După-ce însă popoarele și partidele Austriei au isbit să-și pună la dosar pe liberali și să conducă destinele statului fără luminatul lor concurs, în viitor vom avea măcar mângăierea, că cel puțin afacerile comune ale monarhiei nu vor fi dirijate exclusiv numai după poftele Maghiarilor și ale Jidanilor.

Și cine știe? Poate-că exemplul popoarelor austriace va prinde și la cele ungurene și-și vor încorda și ele toate puterile ca să scape țeara de polipul cu o sută de brațe al liberalismului ovrlesc. Un bun început s'a făcut deja. Partidul popular catolic și alianța naționalităților.

Fie cele-ce se petrec în Austria o încurajare pentru noi, că nici o sbândă nu e imposibilă, dacă este urmărită în luptă cinstită și resolută.

Și apoi să ne uităm un lucru: Curentele politice odată pornite, merg cu putere invincibilă din țeară în țeară, din popor în popor. S'ar pute prin urmare ca curentul pornit în Austria să se oprească la malul râului Leitha?

Noi credem că este o lege a naturii ca să nu se oprească.

Alegerile generale în comitate și municipii fiind fixate pentru toată țeara, toți membrii partidului național sînt rugați să se intereseze de aceste alegeri, organizându-se încă din vreme.

Pretutindeni, chiar și acolo unde abia este o mică speranță de succes, Românii să se unească și să intre în luptă bărbătească și deamă.

Cluburile electorale trebuie convocate, ear' unde nu ar fi cluburi, să se constituie acum și să se vegheze ca alegătorii români toți să-și facă datoria.

Despre situație. Vorbind despre situația politică din prezent, „*Unirea*” în numărul său de ieri scrie între altele: „Pe când de o parte s'ar fi părut, că liberarea condamnaților în procesul Memorandului ar fi însemnat inaugurarea unei ere mai echitabile, pe atunci de altă parte vedem, că tot cântecul cel vechiu rămâne la modă. Ca poate că nu exagerăm, dacă afirmăm, că liberarea condamnaților în procesul Memorandului s'a fa-

cut numai pentru ochii lumii, ca sub mână și față de cei mai mici cu atât mai tare se poate continua opera distrugerii naționalităților nemaghiare.”

Un succes. Foile maghiare guvernamentale fac caz mare dintr'un pretins „mare succes” nu numai al guvernului, dar al ideii de stat maghiar. Eată care este succesul: d'aci încolo ministrul comun de externe va purta titlul de ministru al casei imperiale și regeste.

„Nemzet” dela 6 Octombrie se simte din acest incident îndemnat să aducă laudele cele mai exagerate lui Bánffy, despre care scrie că a făcut ca „coroana Stului Stefan să strălucească într-o lumină curată și venerată, cum nu a mai strălucit dela Mateiu Corvinul încoace”...

Ce va să zică a fi ziarist guvernamental: trebuie să te îmbeți și de apă!

Ziariștii vienezi în Ungaria. De câteva zile o seamă de ziariști, al căror nume sună de cele mai multe-ori foarte purjido-veste, se plimbă, mănâcă și beau prin Pesta. Seghedin etc. „*Deutsches Volksblatt*” scrie un articol de fond, în care arătând că ei sînt vechi aliați ai Ungurilor, spune că sărbătorirea lor este numai o consacrare a unei relații vechi și arată de ce guvernul și-a gugiuit atîta „oaspeții”: propaganda pentru maghiarism, pentru emanciparea Ovrelor și casatoria civilă, apărarea contra naționalităților și — pactul ce se apropie, sînt chestiunile la care guvernul are lipsă de ajutorul presei judaice-liberale. „Dincolo de Leitha se știe că în Austria este foarte puternic curentul îndreptat contra înnoirii pactului dualist pe baza de drept de până acum, că atât în vaste straturi de populație cât și în cercuri parlamentare, preponderanța Ungariei stîrnește opoziție. Presa jidano-liberală, sfîrșește „*Volksblatt*”, are menirea să ajute deci la soluția fericită a chestiunii”.

Era de pace, pe care pretindeau Ungarii ca a inaugurat-o baronul Bánffy, coace roadele mai repede de cât s'ar fi crezut. Astfel abia ca s'a terminat procesul de Joi al ziarului „*Narodnie Noviny*”, și deja s'a anunțat altul, unde va sta ca autor pe banca acușătorilor preotul Slovac Romuld Zajnu.

În același timp se scrie, ca zilele acestea poliția a confiscat mai mulți numeri din amintita foale a aliaților nostri Slovaci.

Sârbii uniți!

Budapesta, 6 Octombrie 1895.

Studentimea universitară sârbă din Budapesta întocmai ca și națiunea lor, a fost organizată în două partide, cu program deosebit și bine marcat. Scisiunea aceasta în mijlocul lor a pricinuit cele mai mari pericole pentru dezvoltarea unei vieți naționale mai intensive, a pricinuit o neînțelegere ce nu arare-ori a degenerat până la ura înverșunată între frate și frate.

Valurile conștiinței naționale, care pornite de Români a inundat întreg teritoriul țării noastre locuită de nemaghiari, a ajuns și până aici într-o masă covârșitoare și i'a răpit cu sine pe colegii nostri Sârbi și a făcut să se desconsidere cu o nobilă abnegație ori-ce interes de partid, și renunțe la toate considerațiile din trecut și cu doi ani mai înainte s'au unit într'un singur partid: în partid unificat național al studențimii sârbești.

Dorința lor era ca odată într-o frumoasă zi să-și vadă unită în acest chip și națiunea lor. Dorința aceasta a lor, pentru care lucraseră cu toată ardoarea inimii lor, și care nu de mult era numai un *pi-m-desiderium*, astăzi este aproape realizată. Căci după-cum mi-a comunicat un coleg și frate sârb, „*Zastava*” în numărul său dela 5 August, în loc de frunte aduce declarația, care în traducerea pusă la dispoziția mea din partea colegului meu este următoarea:

„După-ce națiunea sârbă, în urma congresului național, are un singur program, pe baza căruia lupta națională nu o pot continua fără Români și Slovaci, și cu atât mai puțin divisați fiind în partide, — rațiunea stigmatizării după partide a singuraticelor foi naționale a încetat;

„după-ce nădări în străinătatea cultă nu este us a numi ziarele naționale după partide;

după-ce „*Zastava*” nici pe timpul lui Miletici n'a avut colorit de partid;

„cu zua de astăzi abrogăm din fruntea ziarului „*Zastava*” numirea de „ziar al partidului radical al națiunii sârbe”.

„Sîntem convinși, că prin aceasta am satisfăcut unei dorințe sincere a națiunii, și am servit o necesitate națională, în vreme-ce prin aceasta, precum și prin toată activitatea noastră dovedim din nou în fața lumii, că noi considerăm cu tot devotamentul voința națiunii noastre, care pretinde inaugurarea și crearea unității și consolidării naționale.

„E firmă credința noastră, că acest pas făcut de noi cu bărbătească hotărîre, va fi întîmpinat din partea întregii națiuni cu multa satisfacție, și sperăm că națiunea va fi cu recunoștință pentru aceasta, întrucît ne va întări și încuraja cu sprigulul sen moral și material.

„Cu frunte senină întindem dreapta noastră frățască, vînd ca națiunea să o facem un întreg puternic, viguros cum era pe timpul conducerii renumitului Miletici; — dacă însă năsuința noastră nu va avea rezultatul dorit, conștiința noastră va fi totuși liniștită, căci în fața națiunii va fi luminos și clar, că noi nu purtăm nici o vină.

Pentru redacția „Zastavei”:

Dr. Emil Gavrilă m. p.

O asemenea declarație va urma în proximal număr al lui „*Branile*”, care deasemeni va renunța la considerații de partid și va servi interesele programului statorit la congresul naționalităților dela 10 August.

Eată un fromos și neprețuit rod al istoricului congres din Budapesta, dela care incalculabil succes putem spera pentru binele și fericirea naționalităților nemaghiare aliate.

Să fie într'un cîas cu noroc!

Sgduiri în guvernul român.

(Correspondență part. a „*Tribune*”).

București, 22 Sept. (4 Oct.)

Deși lupta parlamentară se terminase astă primăvară cu un disacord, care a răsunat încă mult timp în toată țeara, totuși peste vară a domnit pe terenul luptelor politice oare-care liniște.

Ar fi însă o greșeală a crede, că în acest period al liniștei aparente s'ar fi oprit în cursul său aresc procesul cel mare de primenială, la care e supus de mai mulți ani regatul României. Nu, acest proces se desvolta mereu și trece dintr'o fază într'alta apropiindu-se astfel tot mai mult de sfîrșit. Vara trecută a fost bogată în fapte în această direcție.

În rîndul întâiu stă situația financiară a statului, care s'a înrîutățit în mod considerabil în timpul din urmă. Mai mult decît această înrîutățire, prevestită și fixată în cifre cu mult mai mare de opoziție, a contribuit la slăbirea poziției guvernului negarea ei consecuentă și stăruitoare până în momentele când tablourile lunare ale tesaurului public au confirmat-o.

O altă chestiune nu mai puțin importantă, ce preocupă în mod însemnat opinia publică, este chestiunea armatei cu privire la calitatea noilor puși, a prfului corăspunzător și a unor mari nemulțumiri în corpul oficerilor.

Guvernul s'a văzut constrins a jertfi din cauza acestei chestiuni pe unul din cei mai scumpi ai săi membri, pe generalul Jaques Lahovari. (În străturile franțosite ale socie-

tății generalul e numit „Jaques” și nu Iacob, și astfel s'a deprins toată lumea cu această numire neromânească). Jertfa era grea, fiindcă generalul, ca frate al actualului ministru de externe, face parte dintr'o familie foarte puternică și influentă în cercurile conservatoare.

Dar' cu toate acestea jertfa adusă n'a folosit mult, căci actualului ministru de războiu nu i'a succes până acuma a afla o soluțiune mulțumitoare a chestiunii, care a rămas deschisă.

O a treia afacere, care agită întreagă opinia publică, privește administrația țerii, în fruntea căreia stă venerabilul Lascar Catargiu, prim-ministru și ministru de interne. Trece peste șirul nesfîrșit de plângeri asupra acestei administrații, și asupra numeroaselor casuri în cari funcționari publici au venit în conflict cu codul penal, și ne oprim la procesul senațional, ce se debate tocmai înaintea tribunalului din Galați.

Di Robescu, prefectul districtului Covorlui, și di Ressu, primarul orașului Galați, ambii deputați în Corpurile legiuitoare și bărbați influenți în partidul guvernamental, sînt gravinvinovați și fi primit sume considerabile drept mită.

Di Robescu a fost chiar arestat. Ordonanța judeului de instrucție asupra acestui cas, va rămâne, chiar dacă acușaii ar fi achitați de tribunal, o pată pentru întreaga administrație a țerii. Casul acesta a produs însă și un alt efect politic. Atît Robescu, cât și Ressu fac parte din aripa conservatoare a partidului guvernamental și nu s'au bucurate în instrucțiunea procesului de protecțiunea ministrului de justiție, care după confesiunea sa politică se numără între junimiști. Din această cauză s'a născut între zările guvernamentale o ceartă foarte aprinsă; cele conservatoare atacă și cele junimiste apărău pe ministrul justiției.

Tot în timpul vacanțelor s'a petrecut în giurul castelului Peleș la Sinaia o scenă foarte penibilă, care a servit, și servește încă mult material pentru discuțiunea publică. Eroul acestei scene, totodată regretabile, e tot generalul „Jaques” Lahovari, actualul șef al statului-major.

Deoarece jocul de cărți se consideră încă la o bună parte a societății așa zisă „înaltă” ca o nobilă pasiune, generalul Lahovari, a venit în exercițiul acestei pasiuni într'un foarte aspru conflict cu di Alexandru Catargiu, rudă a dlui prim-ministru, ministru plenipotențiar și trimis extraordinar la Petersburg.

Duelul ce a urmat între acești doi înalți demnitari a fost criticat de unele cercuri militare; se susținea mai ales că condițiile ușoare ale duelului și aruncarea armelor din partea generalului după prima pușcătură nu se împacă cu onoarea unui militar.

Din cauza acestor critici publice șeful statului major a trebuit să se bată de nou în duel, de astă-dată cu locotenentul Nicolescu. Acum se discută foarte viu întrebarea dacă generalul Lahovari după toate cele petrecute mai poate sta în fruntea armatei? Fără îndoială jertfirea de nou a generalului trebuie să fie un lucru foarte supărăcios pentru familia Lahovari.

Avînd toate aceste împregiurări reale în vedere, știrile și svonurile ce se răspîndesc astăzi despre demisiuni ministeriale nu pot să surprindă pe nimeni. Adevărat că ele se așteptau numai după manevrele cele mari, cari se termină la 27 l. c.

Dar' se vede că sgduirile, ce a suferit guvernul, erau atât de puternice, încât n'a fost cu puțină a ține situația liniștită cel puțin în aparență nici pentru aceste puține zile.

Slovacii în Budapesta.

Procesul ziarului „*Narodnie Noviny*”.(Raport special al „*Tribune*”).

Budapesta, 4 Octombrie n.

La 3 Octombrie n. s'a pertras aici în sala tribunalului din strada „*Alkotmányutca*” primul proceselor intentate ziarului slovac, „*Narodnie Noviny*”. rea se înțelege s'a terminat dictul de condamnare aproape unanim de trioticii jurați din capitală,

Actul de acuză, recheșitorul procurorului și mai ales motivele trase de pâr, cu care a încercat ca față cu apărătorii să susțină în replica sa acuză susținută în recheșitor, — ne-a convins eărăși despre adevărul cuvintelor apărătorului Dr. Miloș Stefanovici: că procesul acesta a fost pus la cale de către guvern (asupra căruia se îndreaptă atacurile din articolul incriminat. — Rap.), ca să răsbune acușele drepte și energice îndreptate contra pécătoșeniei sale, și pentru ca această să o poată face, atacurile din articolul incriminat, le-a pus în cărua națiunii maghiare, a spus că ele sunt menite a agita la ură sêlbatică contra rasei maghiare.

Al treilea moment, pe care îl mai țin sê-l amintesc din pertractarea de ieri, este manifestatiunea demnă a tinerimii celor trei națiuni aliate, care a ținut ca prezența sa în număr impunător și prin viul interes ce-l dovedise față de acest proces, sê de un semn vedit despre solidaritatea și iubirea sinceră, care îi intrunește pe fii alor trei națiuni deosebite în aceleași nobile sentimente de adevărat patriotism.

Aclamarea de *Sê tréasca! Nadzar! Jivio!* cu care a fost întâmpinat acusatul după publicarea sentenței de condamnare, a fost momentul cel mai frumos al pertractării de ieri, la a cărei descriere amânunțită urmez acum:

În 16 Februarie 1895, a apărut în numărul 20 al ziarului „*Národné Noviny*” un articol intitulat: „*Nu căuta opă sfințită la satana*”, care a fost facriminat de către procuratura regească din Budapesta. Responsabilitatea pentru articol a primit-o autorul, dl Isidor Ziak, adjunct advocației și publicist slovac din Bistrița-baia, și pentru ziua de ieri s'a fixat pertractarea în fața curții cu jurați din Budapesta. Pertractarea s'a început la orele 9^{1/2}, dimineața în fața tribunalului de presă compus în următorul mod:

President: Zsitvay Leo
Juri votanți: Cseke și Czekelius.
Jurați ordinari: Litke Jenő, Zsigmondy Jenő, Baky Béla, Dr. Králik Lajos, Mösmer Ferencz, Emerling Vilmos, Előd Aladár, Fejérpataky László, Fesztai Gyula, Bárd Ferencz, Márton Alajos și Kinszky Gyula; suplenți: Cristofori Nándor și Mautner Adolf.
Acușă a susținut-o viceprocurorul Csapó Ferencz.

Apărarea au făcut-o domnii Dr. Miloș Stefanovici și Dr. Stefan Pop, advocați.

După formalitățile obicinuite, ca citirea șș-lor referitori la drepturile presidentului de a susține ordinea și a-i pedepsi pe eventualii turburători etc., — s'a trecut la luarea naționalului a acusatului, care este următorul:

Isidor Ziak, născut în T.-St.-Mărtin, rom.-cat. de 33 ani, căsătorit, fără prunci, fără avere, nepedepsit, cultura c o r s p u n z ê t o a r e.

Se celesc apoi actele: acușă și traducerea maghiară a articolului incriminat, din care a scos la iveală mai ales pasagele:

„Numai atâtea misiune avem noi pe acest pământ, ca sê servim de „material bun” pentru fabricarea maghiarilor, ori sê plătim pensiunile ministrilor „emeritați”, fără ca acestia sê ne fi dat măcar o școală slovacă?”

„Slovacul își jertfește tot, întocmai ca Maghiarul, pentru patria sa scumpă. În schimb pentru aceste jertfe își plătește cu sulțile gendarmilor sêlbatici, cari fără milă trag în carne vie. Avem exemple multe la alegere și la — disolvarea cu forță brută a adunărilor populare slovacăști.

„Da, sântem sclavi, ne consideră de sclavi nemernici și vreau sê rămânem aceiași, ori sê ne maghiarisăm.

„În fața acestor fel de tendențe trebuie sê ne postăm, desconsiderând ori-ce avantagii și interese personale.

„Ori rămânem Slovaci cu drepturi omești ori — sê preferăm a muri cu cinste; dacă ne-am maghiarisa, ceea-ce de altfel e absurd a crede — pentru noi este egal cu — moartea.”

Un alt pasagi, pe care procurorul a pus deosebit pond este următorul:

„Nu este alegere. Este egal: Wekerle ori Bánffy, Hieronymi ori Perczel. Din sângeroasa dramă numai un act a trecut și vine continuarea tot așa de crudă, jucată de aceiași actori, însă cu alte măști...”

„Fie Wekerle, fie Bánffy, noi, Slovaci și Români, nu putem aștepta dela ei nici un bine, căci scris este: nu căuta la satana apă sfințită!”

După citirea actului de acuză, procurorul își începe recheșitorul, în care începe cu — principiul de naționalitate, despre care spune că e degenerat și a căzut de pe nivelul idealului în tina urei infernale, în căt unii agitatori nu se sfîșec a-i pune gri chiar și pe Maghiari „cari atunci când erau în zenitul gloriei lor își-au ridicat la înălțimea lor pe naționalitățile invinse de ei”.

Spune, că este o enigmă psihologică, cum pot fi agitatori în mijlocul blândului popor slovac, și cum acestia se pot susține acolo?

„Nu știu — continuă procurorul, că individul, care stă în fața d-voastre, dl jurați, și așteaptă dela d-voastră cununa de martiri, este un mijloc inconștiț, sau un fanatic, în inima căruia deja din tinerețe își-a plantat ura sêlbatică, știu însă atâtea și aceasta o vedeți și d-voastră, că din articolul acesta se vede focul arzător a urei față de Maghiari.

„Îndată la începutul articolului amintește pe dracul, și precum indică rezultatul, spiritul infernului n'a făcut sê aștepte după sine. S'a bucurat, văzând că sânt încă ființe,

cari găsesc plăcere în distrugere. Da, dl or, satana a venit în forma virtegiului, ridicând gunoii stradelor, ca sê-l arunce în fața celor, înaintea cărora fericirea patriei nu e frasă, ci cea mai landabilă țință și totodată și răsplata unei vieți laborioase.”

Trecând la gravaminele înșirate în articolul incriminat continuă astfel:

„Acusatul calcă în urmele tradițiunii politice a lui Hurbán Vajanski. Cultura despre care visează el este matica și gimnaziile pauslave, din a căror finețe eată unul înaintea d-voastre. În cauza acestei culturi a luptat și va lupta guvernul națiunii în egală măsură cu societatea patriotică maghiară.

„Acusatul vrea sê seducă pe cetitorii sei cu aceea, că poporul slovac este oprit în dezvoltarea sa culturală de către Maghiari. Aceasta nu este adevărat. Ei pot sê serviți serviciul divin în limba lor maternă, întrucât regulile unor confesiuni, cărora aparțin nu îi împedecă. (Cătă ironie! — rap.) În școli învățământul este în limba lor, și limba maghiară numai ca studiu deosebit se propune. La universitățile din patrie sânt sistematizate catedre pentru limba naționalităților. (?)

„Ceea-ce privește maghiarisarea se face numai voluntar. Este aceasta un eveniment imbucurator, pe care însă nu-l pretinde.”

Continuând cu combaterea afirmațiunilor din articolul incriminat, spune relativ la sêlbăticia gendarmilor, că aceea se întâmplă chiar și în cele mai culte state din Europa.

„Din acestea se vede clar cu ce mijloace voește sê influențeze presa agitatorică a naționalităților asupra sentimentului poporului.

„Priviți, dl or la lumina înalței d-voastre culturi în întunecat labirint, al acestui eveniment și înțelegând caracterul și tendența aceluia și cetiți asupra §-lui 172 al codului penal, care în alineatul seu al 2-lea îi pedepsește pe cei-ce agită la ură în contra unei naționalități.

„Aceste incriminări grave ne-motivate cu nici un cas concret, aceste înjurături fără de scop; aceste epitețe murdare la auzul căroră roșă rușinea și a indignării năpădește față chiar și a celui mai destrăbălat pungaș — arată în destul că peana care le-a scris acestea, a fost muiată în veninul urei sêlbatică contra Maghiarilor.

„Gândiți-vă bine d-lor jurați, că pericolul mare zace mai ales în impregiurarea, că lăzindu-se agitațiunea este în stare sê infecteze chiar și organismul cel mai sănătos.

„Nu uitați, dl or, că până când Maghiarul umblă cu fruntea înălțată și rîvnește după idealuri, până atunci mulțimea dușmanilor bolovani îi îngrămădesc în cale și abisuri îi sapă.

„Fiți d-voastră paznici vigili carierei sale glorioase și declarați că acusatul e vinovat.”

Terminând acest superficial și fantastic discurs, care numai suris și compătimire pentru „măreția idee” a stîrnit în auditor, a urmat splendidul pledoar al distinsului avocat

Scena XI.

Orbil, Lizeta, Magistrul.

Orbil: Cam târziu, scumpul meu Blazius. Vêrul d-tale, dl Simon, mi-a spus atâtea lucruri frumoase despre d-ta, încât îmi voi face o onoare și o plăcere de a lega cunoștința cu un om de meritul d-tale.

Magistrul: Pentru mine deasemenea, dle, e o plăcere foarte mare de a mă vedea primit în această casă. *De tanto honore mihi gratulor*, s'ar zice pe latinește și foarte a propos.

Lizeta (aparte): Începe de sigur ear' despre programul lui. M'am plictisit.

Orbil: Di Simon nu cumva a uitat sê vă spuna...?

Magistrul: Că aveți o fată încântătoare și... *sapientia sat*. Înțelegi, dle Orbil?

Orbil: Nu prea, dle Magistrul. (Aparte): Ce grabit, după cât se pare! (Tare): Mă cam încrede cu latineasca, dle magistrul; nu prea am nevoie de ea, slavă Domnului. Trăesc din venitul m-u și iubesc ordinea mai pre sus de toate.

Magistrul: *Ordo est mater studiorum*. Ordinea este mama studiului, și chiar fără limba latină noi acestia erudiți...

Orbil: Da, dle magistrul, toată asta-i de minune; dar eu nu înțeleg mare lucru, fiindcă n'am făcut de cât două clase liceale și de multă vreme! Nu m'au trimis și pe mine la universitate; era și pe atunci ca acum; nici o ordine; și tot ce mi-a mai rămas din latineasca mea este *musca, musca*, — *musae*, — *musam*, *musas* etc. Nu-ți pot închipui însă cât de mult aceste cuvinte, care-mi aduc aminte de copilărie, îmi desmeardă urechia. Știu de asemenea sê întreb pe latinește câte ciasuri sânt. *Quota hora est? una, secunda, quarta*. Dacă ai fi cât de mult m'a încântat totdeauna sunetul acestor cuvinte!

Magistrul: Ai dreptate, dle Orbil; eu mă mir chiar cum se face că cei cari

și devotat luptător al cauzei naționale dl Dr. Stefan Pop, care cu o argumentație strasică i-a dovedit procurorului, că întreg procesul, întrucât este pornit pentru pretinsul delict de agitare la ură contra națiunii maghiare, — nu are nici o basă plausibilă în vreme-ce nu este arătat nici chiar în actul de acuză nici un singur pasagi din articolul incriminat în care ar fi vorba de naționalitatea maghiară ori de maghiarism în genere, ci vorbă e numai de guvernul și actualul sistem de guvernament pécătoș și naționalităților nemaghiare inimic.

Vorbirea de apărare a dlui Dr. Stef. C. Pop, o vom publica într'alt număr în întregimea ei după notițe stenografice făcute în decursul pertractării.

(Va urma.)

Din parlamentul maghiar.

În ședința dela 5 c. a parlamentului maghiar s'au anunțat două interpelări cari privesc de aproape viața naționalităților. Și anume, dl N. Șerban a interelat pe ministrul de finance dacă are cunoștințe despre faptul că comunele din întreg comitatul Făgărașului vor ele sê iee în arândă regaliile, direcțiunea financiară însă din Brașov nu vrea sê rezolve afacerea în favoarea comunelor și de altfel sâracite. Ear' deputatul Paul Draculici interpelează pe primul-ministru asupra vinderii pământurilor de ciment din Beocina, proprietatea bisericii sêrbe, unde s'a făcut o mare nedreptate Sêrbilor și mai ales grave calcări contra autonomiei bisericești.

Spicuri din foile maghiare.

„*Erdélyi Híradó*” dela 5 Octombrie aduce scuțe unui anumit Molnár Victor, despre care scrisese din greșeală, că este Român. Numitul ziar spune, că grăbește a face rectificare, pentru-ca pe nici un moment nimeni sê nu creadă despre Molnár nenorocirea de a fi urmaș de al lui Traian.

Bieții jurnaliști maghiari! Sânt atât de seci la cap, încât socot că Arpád a fost mai prima decât Traian.

Cel dintău înștiințat la oficiile matriculelor civile de stat este un nou născut sêrb (în Bačica), cărui — spun foile maghiare — i-s'a dat numele de... Borislav!

Semn rău pentru „patrioți”!

În epistola, prin care Jókay se scuza mai zilele trecute, că nu poate lua parte la banchetul ce s'a dat în onoarea ziariștilor străini, cari umblă prin Ungaria, se găsește între altele și următorul pasagi:

„*Ügy mûl hûrûntuk; burkusul, utczu, futunk*...”

O dovadă despre armonia musicală, de care abundă limba maghiară.

Criza ministerială în România.

București, 5 Oct.

Gazetele bucureștene dela 24 Sept (6 Oct.) ne aduc știrea, că membrii junimiști ai guvernului român și-au dat demisia. Se vede dar, că situația guvernului despre care de mult se știe că este subredă i-a dus mai curând la criză, decum s'ar fi așteptat, după informațiile ce am avut. Știrile ce ne sosec, arată numai că criza a izbucnit fără de a indica direcția, în care va fi rezolvată. Aceasta se va hotări numai mai târziu, după terminarea manevrelor celor mari.

Pentru astăzi înregistrăm cele ce aflăm în foile din ziua citată despre izbucnirea crizei.

„Adevărul” scrie despre criză:

În consiliul de ministri, dl P. P. Carp a luat cel dintău cuvântul în chestiunea situației, și după-ce a desvîluit ticăloasa stare a administrației, intrigile ce se țin împotriva junimiștilor, campania presei conservatoare în contra dlui Al. Marghiloman, a declarat, că în fața acestora amicii sei politici și-au impus sê cerea garanții dela dl L. Catargiu că în viitor toate acestea nu se vor mai repeta.

Condițiunile propuse sânt:

- 16 prefecti;
- candidați junimiști în 15 județe și
- patru ministere.

În acest chip dualismul dintre junimiști și conservatori ar fi încheiat pe forțe egale și nici o parte nu s'ar pute teme de o eventuală tragere pe sfoară.

— Pe mine — declară dl Carp, — nu mă lasă amicii mei sê cedez nici o iotă din aceste condiții, ear' dl Lascar Catargiu este oprit de dnii Cantacuzino, general Manu și N. Filipescu de a recunoaște echitatea condițiilor mele. Deci dualismul nu mă poate dura, eu și cu colegii mei junimiști nu îmi putem rămâne în cabinet. Sê decidă M. Sa asupra situației.

Acestea au fost aproape textual, declarațiile dlui P. P. Carp.

Dintre foile liberale cetim din „Gazeta Poporului” cele-ce urmează:

Precum am prevăzut-o în ediția noastră din urmă, criza guvernamentală, de mult timp latentă, a izbucnit ieri, în consiliul ministrilor, ținut la Sinaia sub presidența Regelui.

Membrii junimiști ai ministerului și-au dat demisia, în urma căreia, după cât se afirmă și dl Lascar Catargiu ar fi prezentat demisia întregului cabinet.

Această știre a fost răspândită seară de cătră amici de-ai guvernului, cari sânt cunoscuți că stau în strînsă legătură cu unii din minisiri.

Eată, după dinșii, cum s'au petrecut lucrurile:

În consiliul de ministri, ținut Marți, sub presidența dlui Lascar Catargiu, dl P. P. Carp a anunțat că d-sa, împreună cu dnii Menelas Ghermani și Alexandru Marghiloman se retrag dela guvern.

Îndată, dl prim-ministru, a telegrafat această declarație M. S. Regelui.

FOITA „TRIBUNEI”

Un om „à la minute”.

— Comedie într'un act. —

De

Ch. Th. Hippel.

Traducere de Rosmarin.

(Urmare).

Lizeta: Nu-mi mai poruncești nimic altceva, domnule?

Orbil: Nimic, Lizeto; dar' vreau sê-ți comunic un proiect, care privește pe fiică-mea. Vreau s'o mărit.

Lizeta: Cred că o sê-i dai un om de ordine?

Orbil: Oh, da, de sigur; chiar din cauza asta am refuzat s'o dau lui Valeriu. Tinêrul acesta nu are nici o ordine.

Lizeta: Pot îndrăzni sê întreb ce soț și-i destinat în locul lui Valeriu?

Orbil: A, un om... un om care... ah! un om care are ordine! Dacă e vorba sê cred pe cel mai bun prieten al meu, felul seu de traiu mă farmecă. E magistrul Blazius; el face totul „à la minute”. Nu mai departe decât ieri am văzut programul ocupațiilor lui. E de minune. Dela șapte la opt, dela opt la nouă, dela nouă la zece, dela zece la unsprezece, dela unsprezece la douăsprezece, dela unu la două, dela două la trei, dela trei la patru (Lizeta numără cu Orbil), dela patru la cinci, dela cinci la șase, dela șase la șapte...

Lizeta (aparte): Blăstematul asta de om îmi încurcă toate planurile. (Lui Dar' dacă-i așa, domnule Orbil, dnul o sê aibă foarte puțin timp de prietenie se însoare. Când o sê se mărita cu mireasa?

Orbil: Acum sântem în vacanță și

fără a-și tulbura ordinea școalelor

sale, va pute întrebuița aceste momente de odihnă gândindu-se la înșurătoarea lui. Și dealtmintearea ce strasică curte va trebui sê facă fiicei mele? Toate aceste nebunii ale amantilor nu-mi plac. A suspina la picioarele unei femei e timp pierdut. Decență, ordine în purtare și nimic mai mult. Astăzi chiar se va pute iscăli contractul căsătoriei. Dar' ași voi mai întâiu sê cunosc puțin pe magistrul Blazius, prin mine însumi. Vêrul seu, dl Simon, mi-l-a lăudat foarte mult.

Lizeta: Domnul Simon?

Orbil: Da, domnul Simon, vechiul meu prieten; e un om așezat, un om din vremuri bune; mi-a dat trei exemplare aurite după programul vêrului seu. (Scoate programul din buzunar.)

Lizeta (aparte): Ah, blăstematul de program! turbez! (tare): Dar' dacă dl Simon e vêrul magistrului...

Orbil: Ai dreptate, copilul meu; e așa de natural, că cineva sê-și iubească nemururile, încât ar putea sê se îndoească de purtarea magistrului. Și chiar din cauza aceasta nu vreau sê se facă contractul decât poimâne.

Lizeta: Poimâne?

Orbil: Da, Lizeta; eu sânt un om sănătos; îi dau pe fiică-mă poimâne la două ciasuri după amezai. Dar' o oră și șase minute și magistrul nu se arată; și mi-a promis doar' la o oră, precis. Astă-dimineața la nouă ciasuri trebuia sê vină și n'a venit. Vreau sê ascult scuțele lui! Boala scosa totul. Eată șapte minute.

Lizeta: Sê mă retrag?

Orbil: Nu, rămâi. O sê poți da fiicei mele o idee despre pretendentul ei.

Lizeta: Iartă-mă, domnule Orbil; dar' toate aceste întârzieri nu prevestesc multă ordine. N'a venit dimineața și după amezai, eată șapte minute.

Orbil: Acuma sânt opt. Eată-ți!

strigă noaptea ciasurile nu sânt obligați sê le strige pe latinește, mai ales în stradele în cari locuiește vre-un savant.

Orbil: Oh, nu-mi vorbi de cei cari strigă noaptea ciasurile; stimez foarte mult pe oamenii acestia. Cel din strada mea, ce om cinstit! Sê-mi stee în putere l-aș ridica la mare favoare, te asigur. O voce, ca a ciasornicului dela catedrală, și totdeauna la întâia lovitură de clopot, la întâia lovitură, domnule magistrul.

Magistrul: Asta-i de minune, dle Orbil; dar' încă versurile germane pe cari le cântă...

Orbil: Nu-i vorbi aci de cuvinte frumoase; o voce sonoră și ordine, eată ce-i cer ei. Îți jur că asta din strada mea... (Se uită la ciasornic). Sfîrtul de cias a trecut. Cam trece vremea! Spuneam că savantele voastre discursuri...

Lizeta (aparte): Savantele discursuri ale celor cari strigă noaptea ciasurile!

Orbil: Ca și programul din care dl Simon mi-a dat trei exemplare... (le scoate din buzunar).

Lizeta (aparte): Cel puțin frumoasă găsesc și magistrul acesta.

Orbil (continuă): „Mi-au probat în deajuns că felul d-tale de viață e laudabil. Și eată ceea-ce mă face sê te întreb cum se face că astă-dimineață...”

Magistrul: Îmi amintești o ceartă foarte vie pe care am avut-o astă-dimineață cu vêrul meu Simon. Puțin a lipsit, ca cei doi veri sê se fi certat așa încât sê nu-și mai vorbescă nici-odată.

Orbil: Ce spui, dle Magistrul?

Magistrul (aparte): Omul acesta nu-mi pare așa de ciudat cum voiă sê mă facă sê cred vêru-meu. Îți poți deschide inima înaintea lui. (Tare): Ca sê-ți vorbească sincer, dle Orbil, vêrul meu Simon e negustor cum știi și d-ta; și acesti domni își în-

chipuesc că uvragiile savanților se fac ca scrierile lor, că trebuie sê scrie, fiindcă-i așa poezie. O disertație cu toate aceste nu-i-a scrisoare de afaceri. E cel puțin o deosebită. Vê găsesc plin de rațiune, dle Orbil; și cineva, nu vêrul meu, căuta sê rău convingă că ați fi... O sê vă spun totul... Componiți momentul acesta o disertație, care poată că-mi va asigura o catedră, *Profesorem extraordinarium*. Și când cineva se ocupă de o lucrare așa de interesantă, la dracu, nu lăcrează cu ciasu în mână: *Non quavis hora fuit Mercurius*, aceasta-i lămurit. Trebuie sê aștepti sê i-te aprindă imaginația înecut în înecut! Când mă pregăteam pentru-ca să fac și eu obicinuital *Specimen pro Grad*, da, cum s'ar zice în limbajul vulgar thesa mea, mă sculam noaptea tresărind când îmi venia o idee nouă.

Lizeta (aparte): Asta va sê zică în limbajul vulgar că nu o sê ai pe d-șoara Adelaide.

Orbil (a parte): D-le Simon, mi-a înșelat (Tare): Continua, d-le dle Blazius, continuă.

Magistrul: Nu de mult am strigat deodată în mijlocul explicației mele: *Complures generosi atque nobilissimi*, mi-e rău. Și am fugit frumuseț din clasă, ca sê mă dădă sê-mi notez proiectul unui uvragiu sublim, a cărui idee îmi venise în timpul lecției. Noi, savanți, trebuie sê ne notăm toate proiectele: *Memoria est labilis*. Dar' mi-e frică sê nu văd rețin, prea mult, dle Orbil. Haidem, ad rem, te rog. Când o sê-mi ajung scopul, vêrul meu Simon își va schimba și el părerea.

Orbil (aparte): Destul cât am auzit. Doamne, Dumnezeule, în tot universul nu se găsește așadar un om de ordine!

(Va urma.)

Pentru redacție și editură responsabil: **Ioan Clontea.**
Proprietar: **T. Liviu Albini.**

Apărați-vă caii contra umezelii și a frigului.

Ca specialitate pentru

TOALE DE CAI,

Pe lângă îndoaia astăzi firma subscrisă, care numai singură a luat dela una din cele mai mari fabrici deșelut principal și posedă exclusiv dreptul de a vinde și de a livra în masă se află în poziție de a vinde cu următoarele prețuri, foarte scăzute, toate foarte trainice lucrate și de cea mai bună calitate.

Toale de cai prima 190 cm. lungime, 130 cm. lat, în cea mai bună calitate, cu câmp negru și bogat brodate, dese și călduroase, pentru un dărab numai fl. 2.50. Aceleași, lungi de 2 m. și late de 1 1/2 m. numai fl. 3.—.

Toale galbene elegante pentru fiakeri cu multe și late brodaturi, roșu închis și cu câmp negru și bogat brodate, dese și călduroase, pentru ori-ce cal, pentru un dărab numai fl. 4.—.

Toale double pompoase, galbene-aurii pe o parte cu câmp galben-auriu și cu brodaturi împătrite, late, de culoare roșie închisă, pe cealaltă parte sure, dese și moi ca mătasa, cam 2 metri de lungi și 1 1/2 m. de late și se poate întrebuința și ca covor admirabil, un dărab numai fl. 5.—.

☛ Sute de epistole pentru comanda dela militia c. r. și dela nobilimea înaltă. ☛
„Te rog a trimite pentru escadron încă 10 dăraze de toale galbene a fl. 4.—, precum s'a mai trimis”. Reg. de Ulani c. r. Nr. 4, Francisc Josif (escadron 11).

„Trimiteți îndată încă 10 toale a fl. 2.50 și 17 a fl. 4.—.” Administrația de uniformare c. r. dela Reg. 5 de infanterie, Miskolcz.

Conform mostrei, rog să-mi trimiți: 24 toale a fl. 2.50, 12 a fl. 4 și 12 a fl. 5.—. Administrația de mine, Vordernberg.

☛ Se trimite imediat în toate locurile prin poștă, tren și corabie cu rambursă fără trimiterea înainte a prețului.

Depozitul fabricii de toale de cai

[2532] 6—26

Sof. Hemmer,

VIENA, IV., Schwindgasse 14, parterre, ușa 2.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini,
Sibiu, strada Măcelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC IN ECONOMIA RURALĂ

compus de
cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

☛ Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

La „Institutul Tipografic”
în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

d-lui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38×28 cm.

Prețul 50 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brode,
președinte al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 80 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndrăstul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsedului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iacutik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 80 cr. sau 1 leu 80 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Conușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșitor îndrăstnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Feară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Crăciului din estini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantaziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantaziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Spărciutul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea prostilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 10 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Brete Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Duifu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislausoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fădă.** De George Sădă. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina păsărarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Mama invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodos. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. **Carte de aur.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

☛ Prețuri foarte moderate. ☛

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.